

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Rozwoju

2004/2209(INI)

22.2.2005

OPINIA

Komisji Rozwoju

dla komisji tymczasowej do spraw wyzwań politycznych i środków budżetowych w rozszerzonej Unii w latach 2007-2013

w sprawie wyzwań politycznych i środków budżetowych w rozszerzonej Unii w latach 2007-2013
(2004/2209(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Marie-Arlette Carlotti

PA_NonLeg

AD\557482PL.doc

PE 355.416v01-002/8AD\557482P

PL

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju wzywa komisję tymczasową do spraw wyzwań politycznych i środków budżetowych w rozszerzonej Unii w latach 2007-2013, przedmiotowo właściwą, do zawarcia następujących wskazówek w projekcie rezolucji, który ma zamiar przyjąć:

1. podkreśla, że perspektywy finansowe i instrumenty, które są z nimi związane, muszą zapewniać lepszą odpowiedź na ogólny cel polityki rozwoju UE, jakim jest walka z ubóstwem i wkład w Milenijne Cele Rozwoju we wszystkich krajach rozwijających się wymienionych w liście DAC poprzez trwały rozwój społeczny, gospodarczy i środowiskowy;

Przysze ramy finansowe polityki rozwoju i pomocy humanitarnej

2. pochwała postanowienia projektu Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy (artykuły III-316 – 321), które sankcjonują cele polityki rozwoju i pomocy humanitarnej UE i tym samym zapewniają precyzyjną podstawę prawną dla działań w tej dziedzinie;
3. przypomina, że ramy finansowe, w które wpisują się polityki rozwoju i pomocy humanitarnej UE, muszą zapewniać ich spójność i skuteczność, dostrzegalność pomocy na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej Unii oraz ułatwiać kontrolę wkładów finansowych i ich wykorzystania; podkreśla w szczególności, że ramy te muszą pozwalać na:
 - uznanie specyfiki i wzmacnianie dostrzegalności polityki rozwoju UE,
 - polityczne sankcjonowanie jej celów i działań,
 - skuteczne gwarantowanie funduszy na nią przeznaczonych.
4. uważa, że
 - jeżeli chodzi o politykę rozwoju, cele te zostaną w pełni osiągnięte wyłącznie w ramach:
 - specjalnej pozycji poświęconej polityce współpracy na rzecz rozwoju UE w odniesieniu do wszystkich krajów rozwijających się wymienionych w liście DAC
 - lub dwóch precyzyjnych i odrębnych „podkategoriach” w ramach kategorii 4:
 1. pierwszej dotyczącej wydatków na rozwój wszystkich krajów rozwijających się wymienionych w liście DAC, obecnie finansowanych ze środków budżetowych (linie geograficzne i tematyczne),
 2. drugiej obejmującej współpracę z naszymi partnerami AKP w ramach Porozumienia z Kotonu i odpowiadającej środkom EFR, jeżeli jego włączenie do budżetu nastąpi od 2008 r., zgodnie z propozycją Komisji;
 - jeżeli chodzi o pomoc humanitarną, pochwała propozycję Komisji, aby włączyć wszystkie działania o charakterze humanitarnym do jednego instrumentu pomocy humanitarnej;
5. wyraża ubolewanie, że projekty rozporządzenia Komisji w sprawie działań zewnętrznych UE w ramach perspektyw finansowych na lata 2007-2013 nie zawierają odpowiedzi na powyższe wnioski; uważa, że ramy nie są kompatybilne z celami polityki rozwoju określonymi w podstawie prawnej (Konstytucja Europejska, Traktat WE i deklaracja w sprawie polityki rozwoju z listopada 2000 r.) i podkreśla brak spójności, który przejawia

się w fakcie, że propozycje dotyczące instrumentów, które mają za zadanie służyć polityce rozwoju UE, zostały już przedstawione, podczas gdy deklaracja z listopada 2000r. w sprawie polityki rozwoju jest obecnie weryfikowana;

6. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że instrument dotyczący współpracy na rzecz rozwoju obejmuje polityki, które nie są związane z krajami rozwijającymi się, na przykład współpracę gospodarczą z państwami OECD, oraz istniejącymi podziałami między działaniami i celami rozporządzenia w sprawie współpracy na rzecz rozwoju i współpracy gospodarczej oraz rozporządzenia w sprawie instrumentu stabilności, gdzie niektóre wydatki mogłyby kwalifikować się do pomocy publicznej na rzecz rozwoju;
7. wnosi, by UE odgrywała wiodącą rolę w dziedzinach o podstawowym znaczeniu dla planety, tj. zwalczania epidemii, deforestacji, przestępczości i terroryzmu, oraz finansowania tego typu działań,
8. ubolewa nad brakiem uwzględnienia problemów przekrojowych związanych z europejską polityką współpracy na rzecz rozwoju, na przykład praw człowieka, ochrony środowiska, zwiększenia aktywności kobiet, walki z AIDS i podstawowymi chorobami zakaźnymi;
9. wzywa do włączenia wyraźnego, spójnego i konkretnego odniesienia do zaangażowania UE w promowanie praw człowieka, jako podstawowego i priorytetowego celu instrumentów pomocy zewnętrznej w ramach perspektyw finansowych; wnosi o wdrożenie specjalnego instrumentu finansowego na rzecz europejskiej polityki wsparcia i promowania praw człowieka w celu zagwarantowania spójności, skuteczności, niezależności i dostrzegalności tej polityki;
10. przypomina, że ustanowienie programów horyzontalnych wymaga współdecyzji i wzywa do pełnego przestrzegania uprawnień Parlamentu Europejskiego w tej kwestii;

Poziom środków przeznaczonych na politykę rozwoju i pomoc humanitarną w ramach perspektyw finansowych na lata 2007/2013

11. wzywa do zwiększenia środków przeznaczonych na rozwój, aby potwierdzić europejskie ambicje mocarstwowe i dążenie do odgrywania roli stabilizatora na płaszczyźnie międzynarodowej poprzez wypełnianie zobowiązań UE podjętych w zakresie rozwoju na szczeblu międzynarodowym;
12. podkreśla, że środki UE przeznaczone na rozwój i pomoc humanitarną muszą wzrosnąć nie tylko jako wartość absolutna, lecz również jako wartość względna w przyszłych perspektywach finansowych;
13. zaleca, aby przeznaczyć większą część wydatków związanych z współpracą na rzecz rozwoju w okresie obejmującym przyszłe perspektywy finansowe na realizację Milenijnych Celów Rozwoju, a 20% - na edukację na poziomie podstawowym i zdrowie w krajach rozwijających się;
14. zauważa, że Komisja przewiduje wzrost wartości względnej oficjalnej pomocy na rzecz rozwoju (Official Development Aid ODA) Unii Europejskiej z 8,84% do 9,44% budżetu w latach 2007/2013 (szacunki maksymalne); pochwała tę ogólną tendencję, lecz nalega,

aby wysiłek ten był w większym stopniu ukierunkowany na kraje i polityki, które odpowiadają celowi polityki rozwoju Unii Europejskiej, o którym mowa w ust. 1;

15. w tym kontekście uważa stawkę w wysokości 10% w 2013 r. za rozsądny i czytelny cel polityczny, jako reakcję na mobilizację Państw Członkowskich, aby osiągnąć poziom pomocy w wysokości 0,7% ich PKB;
16. wyraża opinię, że cel ten należy wpisać w kontekst ogólnego wzrostu środków w budżecie europejskim, który musi zmierzać w kierunku „pułapu” 1,24% DNB (środki na zobowiązania); wzywa Komisję do przedstawienia propozycji w tej kwestii i potępia próby zmierzające do sztucznego ograniczenia tych środków do 1% DNB;
17. opowiada się za finansowaniem działań zewnętrznych nieprzewidzianych w budżecie wyłącznie w ramach instrumentu stabilności, nie zaś instrumentu rozwoju, oraz za wyznaczeniem wystarczająco elastycznej rezerwy w ramach puli przeznaczonej na działania zewnętrzne, aby uniknąć w przyszłości pokrywania kosztów nieprzewidzianych kryzysów politycznych, jak to miało miejsce w Iraku, ze środków przeznaczonych na rozwój lub pomoc humanitarną;
18. podkreśla, że nowe wymogi UE w dziedzinie stosunków zewnętrznych, dotyczące krajów sąsiedzkich, WPZiB, EPBiO, walki z terroryzmem, imigracji lub bezpieczeństwa jądrowego, nie mogą ograniczać środków przyznanych na długoterminowe cele związane z rozwojem i współpracą; wyraża zaniepokojenie propozycjami Komisji przedstawiającymi dane liczbowe na lata 2007/2013, które odzwierciedlają znaczną względną redukcję środków przeznaczonych na rozwój, współpracę gospodarczą i pomoc humanitarną w porównaniu ze środkami przeznaczonymi na pomoc przedakcesyjną, politykę sąsiedztwa i instrument stabilności;
19. uważa, że kwoty zaproponowane przez Komisję, wynoszące 44 229 mld euro na wydatki związane ze współpracą na rzecz rozwoju i 6 351 mld euro – na pomoc humanitarną, w latach 2007/2013 stanowią minimalną podstawę do negocjacji; podkreśla, że kwoty te nie pozwolą w pełni realizować celów polityki rozwoju i pomocy humanitarnej UE w ciągu tego okresu i odrzuca wszelkie propozycje zmierzające do ograniczenia tych kwot;
20. przypomina o zobowiązaniu władzy budżetowej do powstrzymania się od planowania z góry równowartości 15% środków na pomoc humanitarną i nalega na utrzymanie rezerwy na wydatki nadzwyczajne, co najmniej na jej obecnym poziomie, aby móc szybko odpowiedzieć na pojedyncze potrzeby związane z pomocą dla państw trzecich, nieprzewidziane podczas opracowywania budżetu, przede wszystkim na działania o charakterze humanitarnym;

Włączenie EFR do budżetu

21. popiera zasadę budżetowania EFR, która odpowiada na uzasadnione żądanie sprawowania kontroli demokratycznej przez Parlament Europejski oraz na dążenie do osiągnięcia skuteczności i dostrzegalności pomocy wspólnotowej, niemniej jednak podziela zaniepokojenie naszych partnerów AKP związane z tą kwestią i podkreśla, że włączenie EFR do budżetu UE musi spełniać następujące warunki:
 - pułap pozycji dotyczącej stosunków zewnętrznych musi zostać w konsekwencji

- zwiększony,
- poziom środków przeznaczonych na kraje AKP musi podlegać ochronie i gwarancjom, w ramach "podpozycji" lub co najmniej odrębnej "podkategorii", w oparciu o osobną podstawę prawną,
 - kryteria przyznawania środków muszą zostać ukierunkowane na prawa i potrzeby mieszkańców, poprzez zastosowanie indywidualnego podejścia w stosunku do każdego kraju, oraz na wkład w Milenijne Cele Rozwoju i innych zobowiązań międzynarodowych,
 - w poszanowaniu kluczowych zasad partnerstwa należy zapewnić wdrożenie programów przez kraje partnerskie i udział społeczeństwa obywatelskiego,
 - należy zapewnić wzmocnienie roli politycznej instytucji UE/AKP (Zgromadzenie Parlamentarne AKP/UE, Rada Ministrów AKP/UE i Sekretariat AKP).
22. zwraca uwagę, że pułap środków własnych, który wynosi obecnie 1,24% DKB, nie obejmuje 0,03% DKB, odpowiadających rocznej puli EFR; usilnie wzywa Radę i Komisję do uwzględnienia w przyszłych perspektywach finansowych, puli EFR przy wyznaczaniu pułapów środków własnych i działań zewnętrznych;
23. wzywa instytucje europejskie, aby w trakcie negocjowania nowych perspektyw finansowych włączyły do porozumienia międzyinstytucjonalnego, które będzie regulowało perspektywy finansowe w kolejnym okresie, zobowiązanie gwarantujące przyznanie środków na rzecz krajów AKP przez cały okres obowiązywania perspektyw finansowych; podkreśla, że istotne jest, aby środki przeznaczone dla krajów AKP nie uległy rzeczywistemu zmniejszeniu;
24. potwierdza swoje dążenie do włączenia do wszystkich przyszłych rozporządzeń dotyczących EFR stałych ram finansowych ważnych przez cały okres obowiązywania perspektyw finansowych, jak to ma obecnie miejsce w przypadku Republiki Południowej Afryki. Po upływie tego okresu powstanie zobowiązanie prawne do przygotowania nowego rozporządzenia zawierającego nowe postanowienia finansowe na okres objęty kolejnymi perspektywami finansowymi; powiadamia o swoim zamiarze sprawowania kontroli nad wdrożeniem wszystkich przepisów zgodnie z pkt. 33 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i usprawnienia procedury budżetowej¹;
25. popiera działanie Komisji mające na celu przyznanie środków finansowych na współpracę z krajami AKP, których kwota odpowiada ambicjom tego partnerstwa i uważa, że proponowana kwota 23 572 mld euro na okres obowiązywania perspektyw finansowych stanowi racjonalną podstawę do negocjacji;

Odpowiedzialność spoczywająca na Parlamencie Europejskim i przestrzeganie zasad dostosowania i udziału

26. podkreśla, że odpowiedzialność Parlamentu Europejskiego za kwoty przeznaczone na rozwój stanowi pochodną odpowiedzialności demokratycznej oraz przejrzystości i ponownie podkreśla swoje przywiązanie do podstawowych zasad partnerstwa, dostosowania i udziału, które stanowią trzon deklaracji polityki rozwoju UE oraz

¹ Dz.U. L 322 z 10.01.1999, str. 8.

Porozumienia z Kotonu;

27. nie może przyjąć projektu Komisji, która zmierza do wyłączenia Parlamentu Europejskiego z procesu konsultacji dotyczącego określenia programów geograficznych i tematycznych na podstawie rozporządzenia w sprawie współpracy na rzecz rozwoju i współpracy gospodarczej oraz uważa, że konsultacje rządów partnerskich i społeczeństwa obywatelskiego w ramach procesu programowania muszą zostać uznane za obowiązkowe;
28. ponawia swój wniosek o przeprowadzenie debaty rocznej w Parlamencie Europejskim w sprawie przedstawienia rocznego sprawozdania Komisji na temat współpracy na rzecz rozwoju;

Miejsce współpracy na rzecz rozwoju i działań humanitarnych w politykach UE

29. nalega, aby perspektywy finansowe w większym stopniu uwzględniały kryterium „dobrego zarządzania” we wdrażaniu unijnej polityki współpracy na rzecz rozwoju, oraz aby umożliwiły wzmocnienie spójności polityk UE zgodnie z postanowieniami projektu Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy, które stanowią, że „przy wykonywaniu polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju”;
30. ponownie wyraża przekonanie, że polityka rozwoju i pomocy humanitarnej UE oraz właściwe wykorzystanie środków, które zostały przyznane na te cele, muszą podlegać pełnej odpowiedzialności komisarza odpowiedzialnego na poziomie politycznym za działania UE w tej dziedzinie i zobowiązanego do nich przed wspólnotą międzynarodową.

PROCEDURA

Tytuł	Wyzwania polityczne i środki budżetowe w rozszerzonej Unii w latach 2007-2013
Numer procedury	2004/2209(INI)
Komisja przedmiotowo właściwa	FINP
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	DEVE 15.9.2004
Ścisła współpraca	nie
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Marie-Arlette Carlotti 17.11.2004
Rozpatrzenie w komisji	2.12.2004 18.1.2005
Data zatwierdzenia wskazówek	21.2.2005
Wynik głosowania końcowego	za: 24 przeciw: 0 wstrzymało się: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Margrete Auken, Danutė Budreikaitė, Thierry Cornillet, Margrietus van den Berg, Fernando Fernández Martín, Maria Martens, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, Józef Pinior, Toomas Savi, Pierre Schapira, Jürgen Schröder, María Elena Valenciano Martínez-Orozco, Mauro Zani.
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	John Bowis, Milan Gaľa, Alain Hutchinson, Bernard Lehideux, Manolis Mavrommatis, Karin Scheele, Anne Van Lancker, Zbigniew Zaleski.
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Irena Belohorská